

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114219721
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2114219721.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcov: 1. H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, C., 2. L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T.. V. XXXX/XX, C., 3. O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, C., všetci žalobcovia zastúpení: JUDr. Alexander Kuchárik, advokát, ul. J. Hollého 11, Levice, proti žalovanému: O.. A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, C., zastúpený: JUDr. Ľudovít Mráz, advokát, Bajzova 4, Bratislava, P.O.BOX 165, 820 05 Bratislava, o zaplatenie 18.559,20 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. O trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobcovia sa žalobou zo dňa 16.06.2014, doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.07.2014, domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade istinu 17.582,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 17.582,40 eura od 23.04.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania, s tým, že plnením voči jednému zo žalobcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť voči ostatným žalobcom.

Žalobcovia žalobu odôvodnili tým, že žalobca v 3. rade je v zmysle LV č. XXXX vlastníkom pozemku parc.č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XXX mX v k.ú. C. v celosti a žalovaný je vlastníkom okolitých príľahlých pozemkov parc.č. XXXX/X, parc.č. XXXX/X, parc.č. XXXX/X, parc.č. XXXX/XX a stavby súp.č. XXXX postavenej na pozemku parc.č. XXXX/X v k.ú. C. v celosti. Žalobcovia v 1. a 2. rade boli pred žalobcom v 3. rade podielovými spoluvlastníkmi pozemku parc.č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XXX mX v k.ú. C.. Žalobca v 3. rade nemá reálny prístup k svojmu pozemku. Žalovaný predmetný pozemok parc.č. XXXX/X dlhodobo užíva pre svoje súkromné účely, a to bez právneho dôvodu. Žalobcovia viackrát vyzvali žalovaného k uzavretiu nájomnej zmluvy resp. k úhrade nájomného za predošlé tri roky, na čo žalovaný nereagoval a naďalej užíva predmetný pozemok bez právneho dôvodu. Listom zo dňa 15.04.2014 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zaslal žalovanému výzvu k zaplateniu nájomného, na čo žalovaný opäť nereagoval. V zmysle vyjadrenia realitnej kancelárie V., D.. Sv. O. XX, C., ktorá pôsobí na realitnom trhu takmer 22 rokov, je cena nájmu za predmetný pozemok stanovená v sume 1,00 eur až 1,20 eur/m² mesačne. Pri stanovení výšky dlžného nájomného žalobcovia vychádzali z nasledovného výpočtu: 407 m² x 1,20 eur/m² x 12 mesiacov x 3 roky = 17.582,40 eur.

Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 37Ro/283/2014-28 dňa 16.09.2014. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný v lehote odpor s odôvodnením, čím

sa platobný rozkaz v zmysle § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v plnom rozsahu zrušil.

Žalovaný v podanom odpore zo dňa 30.09.2014 uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú, nakoľko nemá voči žiadnemu zo žalobcov žiadny dlh. Sumu vo výške 17.582,40 eur čo do dôvodu a výšky neuznáva. Tvrdenia žalobcu v 3. rade, že nemá reálny prístup k svojmu pozemku zapísanom na LV XXXX parcelné číslo XXXX/X ostatné plochy o výmere XXX mX v k.ú. C., sa absolútne nezakladajú na pravde. Žalobca má prístup na svoj vyššie uvedený pozemok bez akéhokoľvek obmedzenia cez vstupnú bránu, od ktorej má kľúč, čo vie preukázať aj zabezpečenými videozáznamami. Svoje tvrdenie okrem iného opiera aj o to, že žalobcom v 3. rade uvádzané bránenie vo vstupe na jeho pozemok žalovaným bolo už realizované v priestupkovom konaní na OO PZ C. pod č. k. P.-TT-P v ktorom bolo objasňovaním priestupku preukázané, že žalovaný sa žiadneho vyššie uvedeného konania nedopustil. Ďalej uvádza, že tvrdenie žalobcu sa nezakladá na pravde, nakoľko žalovaný využíva výlučne okolité príľahlé pozemky na parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X v k.ú. C., ktorých je vlastníkom. Pre objasnenie situácie uvádza, že jediný, kto hrubo porušuje dobré mravy a susedské vzťahy je práve žalobca v 3. rade, voči ktorému je v súčasnosti na OO PZ C. vedené trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví preto, že mal fyzicky napadnúť svojho brata H. N..

Uznesením č.k. 11C/91/2014-62 zo dňa 10.07.2015 bola pripustená zmena návrhu tak, že súd rozhodoval o petite v nasledovnom znení: "Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v I. rade istinu vo výške 5.128,20 Eur a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v II. rade istinu vo výške 5.128,20 Eur a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v III. rade istinu vo výške 8.302,80 Eur a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom v I. až III. rade trovy konania a trovy právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia v zmysle vyčíslenia v zákonnej lehote." Zároveň bolo konanie v časti úroku z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 17.582,40 eura od 23.04.2014 do zaplatenia zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 16.07.2015 v časti pripustenia zmeny návrhu a dňom 01.08.2015 v časti zastavenia konania.

Návrh na pripustenie zmeny návrhu odôvodnili žalobcovia tým, že žalobca v 3. rade je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, a to pozemok parc. č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XXX mX v k.ú. C. odo dňa XX.XX.XXXX. Do dňa 23.03.2014 boli žalobcovia v 1. a 2. rade podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti každý v spoluvlastníckom podiele o veľkosti X/X. Žalobcovia v 1. a 2. rade žiadajú nižšie uplatnený nárok priznať za obdobie dvoch kalendárnych rokov t.j. 24 mesiacov spätne od podania predmetnej žaloby, t.j. od XX/XXXX do XX/XXXX, t.j. XXX m² x 1,2 eur/mesiac x 21 mesiacov, každý v podiele 1/2. Žalobca v 3. rade žiada uplatnený nárok priznať za obdobie od XX/XXXX do XX/XXXX, t.j. XXX m² x 1,2 eur/mesiac x 17 mesiacov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami účastníkov, ostatnými listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, pripojeným spisom sp.zn. 11C/96/2015, výsluchom žalobcov v 2. a 3. rade, žalovaného, svedkov S. N. a H. Beňa, a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. C. zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 23) vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi pozemkov - parcela registra „,“ č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXX mX a parcela registra „,“ č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXX mX boli v tom čase žalobcovia v 1. a 2. rade, a to každý v podiele 1.

Z geometrického plánu č. XXX/XXXX vyhotoveného spoločnosťou B. s.r.o. dňa XX.XX.XXXX (č.l. 26) vyplýva, že od parcely č. XXXX/XXX v k.ú. C. sa odčleňuje parcela č. XXXX/X o výmere XXX m² ako ostatná plocha.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. C. zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 3) vyplýva, že výlučným vlastníkom pozemku - parcela registra „Y. č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XXX m² je na základe G. zmluvy č. V XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX a B. žalobca v 3. rade.

Žalobca v 2. rade pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že bol vlastníkom pozemku č. XXXX/X ešte pod starým parcelovým číslom od roku XXXX, kedy ho zdedil po matke. Keď začalo dedičské konanie, obišiel si všetky parcely, ktoré spadali do dedičského konania. Vtedy zistil, že na tomto pozemku č. XXXX/X je

postavený múr až po cestu. Vtedy vychádzal odtiaľ nejaký muž, ktorý na otázku, prečo je múr postavený na žalobcovom pozemku, uviedol, že sa s ním nemá o čom baviť. Potom žalobca v 2. rade zistil, že to bol žalovaný, ktorý prišiel potom za žalobcom a opýtal sa ho, prečo to predali. Keď sa tam bol pozrieť, bol postavený múr až po cestu. Na pozemku nebol, lebo sa tam nemohol pre múr dostať. Potom pozemok neužíval, boli to pôvodne role, vrátane pozemkov okolo parcely č. XXXX/X. Pozemok parc. č. XXXX/X je vlastne vstupom na pozemky, ktoré tvrdia priemyselnú časť. Pričom priemyselnou zónou sú aj parcely, ktoré sa nachádzajú za touto parcelou, a ktorých vlastníkom sú žalobcovia v 1. a 2. rade.

Žalobca v 3. rade pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že nie je pravdou tvrdenie žalovaného, že by brána bola voľne otvoriteľná, funguje na elektrický pohon, žalobca nemá od nej ovládanie. Prebiehali dve priestupkové konania na Okresnom úrade H.. Jedno priestupkové konanie sa týkalo skutku, kedy H. nabral s nákladným autom žalobcovu auto a vytlačil ho do križovatky, toto sa stalo 01.07.2014, toto konanie nie je ukončené, začalo sa trestné stíhanie na neho, momentálne sa to vyšetruje. Pokiaľ ide o skutok, ktorý žalobca oznámil na OO PZ dňa XX.XX.XXXX, o tom, že mu žalovaný bráni v prístupe k pozemku, v tomto konaní mu bolo iba ústne povedané od polície, že sa nemôžu skontaktovať so žalovaným, nebol vyrozumiený o tom, ako toto konanie skončilo. Ďalej uviedol, že v roku 2007, nevie presne kto, alebo mal by to byť žalovaný s H. N., mali pôvodne oplotiť len parc. č. XXXX/X a XXXX/X, oplotili ich celé aj s parc. č. XXXX/X. Predná brána sa nachádza na fotografiách predložených protistranou a táto je umiestnená na jeho pozemku parc.č. XXXX/X, a to na jeho hranici s pozemkom parc. č. XXXX/X. Zadná brána sa nachádza oproti prednej bráne na konci pozemku XXXX/X, s tým, že len časť brány sa nachádza na pozemku č. XXXX/X, nie celá. T.č. vôbec neužíva pozemok. Vo veľkej prednej bráne je vytvorená malá bránka v šírke 90 cm, ktorou chodieval na návštevu k matke. Zadná brána je vytvorená aj proti predpisu O. C., je zamknutá, žalobca od nej kľúč nemá. Nikdy pozemok neužíval, ale má zámer, pretože je to v priemyselnej zóne. Oni aj jeho pozemok prenajímajú. Oni, myslí tým žalovaného s H. N.. Žalobca je v kontakte s mužom, ktorý užíva jeho pozemok, pričom užíva aj bránu na ovládanie, od ktorej dostal ovládanie. Tento žalobcovi uviedol, že pozemok užíva na základe dohody s H. N. a je ochotný toto aj na súde dosvedčiť. Ďalej poukazuje žalobca na to, že vo výkaze výmer geometrického plánu, ktorý je obsiahnutý v spise, vyplýva z nového stavu užívanie nehnuteľnosti XXXX/X žalovaným. Z tohto poukazuje na to, že žalovaný musel vedieť, o ktorý pozemok ide, keď mu ho v roku 2007 obkľúčili. Žalobca ďalej uviedol, že sa doposiaľ nedomáhal vypratania nehnuteľnosti zo strany žalovaného, opravuje, domáhal sa na políciu, nedomáhal sa súdnou cestou, nakoľko sa tohto chce domáhať až teraz, keď mu bolo doručené záväzné stanovisko O. C., pričom dovtedy sa domnieval, že mu vypratanie pomôže zabezpečiť to, že vec oznámil na políciu. Žalobca sa domáhal od žalovaného vypratania nehnuteľnosti cez SMS, pretože s ním nechcel komunikovať. Žalobca by identifikoval parc. č. XXXX/X tak, že je na šírku vstupnej prednej brány, červenou je vyznačený pozemok parc. č. XXXX/X. K fotografii č.1 uviedol, že ide o fotografiu prednej brány, ktorá sa nachádza na šírku pozemku č. XXXX/X. Nasleduje odskok, pretože pozemok začína v 9 metrovej šírke, potom nasleduje odskok na šírku 5 metrov a na konci pozemku má šírku 4 metre. Na fotografii č. 2 je na pravej strane panelová cesta, ktorá však nie je na pozemku č. XXXX/X. Na fotografii č. 4, 5, 6, 7 sú betónové platne s prístreškami, ktoré sú na celú šírku pozemku č. XXXX/X, pričom toto je najlepšie viditeľné na fotografii č. 8, kde sa pozeráme na prístrešky a za nimi sa nachádza predná brána. Na fotografii č. 9 je zadná stena pozemku, pričom na fotografii je vidno, že na tejto stene sa nenachádza zadná brána, táto len pri otvorení zasahuje do pozemku č. XXXX/X, a to zo zadnej strany múra, keď pozemok č. XXXX/X pokračuje aj za múrom. Za múrom je pozemok, ktorého vlastníkami sú žalobcovia v 1. a 2. rade. Klamstvom je tvrdenie žalovaného, že elektrické ovládanie prednej brány nefungovalo, resp. že ho žalobca znefunkčnil, nakoľko ovládač od brány mala aj S. a žalovaný. Žalobca ďalej uviedol, že v roku 2007 žalovaný vytvoril ohradu okolo pozemkov, vrátane cudzieho pozemku XXXX/X, cudzí pozemok odstrihol od ľudí. Čo už tam ďalej na pozemku robil, žalobca nevie, a nie je ani povinný tam chodiť a ani toto zisťovať. Žalobca v 3. rade ďalej uviedol, že pozemok parc. č. XXXX/X od žalobcov v 1. a 2. rade kúpil za účelom podnikania, žalobca je lakýrnik, chce si tam urobiť dielňu. Pred kúpou pozemku sa bol na pozemok pozrieť, vyzeral tak ako dnes, boli tam prístrešky, unimobunka, brána, uzavreté z jednej strany a z druhej a v užívaní žalovaným. Videl tam žalovaného, ako tam chodí, tak isto vzadu v prístreškoch mal uložené nejaké veci, lebo chodil aj tam dozadu, mal tam zaparkované policajné autá, tak isto tam boli zaparkované aj na žalobcovom pozemku autá bez čísiel, ktoré chodil opravovať žalovaný. Na otázky právneho zástupcu žalovaného žalobca v 3. rade uviedol, že v čase, keď kupoval pozemok, vedel, kto je vlastníkom susedných pozemkov. Nemá povolenie na podnikanie, pretože v súčasnosti nemá reálny vstup na pozemok. Povolenie bude mať, až keď kúpi technológie. Po citácii z vyjadrenia žalobcu v 3. rade ako svedka zo zápisnice z pojednávania zo dňa 10.11.2015 v konaní sp.zn. 11C/96/2015 č.l. 60 druhá strana (za akým účelom kúpil pozemok parc.

č. XXXX/X), k tomu žalobca v 3. rade uviedol, že pozemok parc. č. XXXX/X chcel kúpiť, aby zabezpečil matku v tom zmysle, aby získal finančné prostriedky podnikaním prípadne prenajímaním pozemku. Ďalej žalobca v 3. rade uviedol, že unimobunka a za ňou prístrešky sú na pozemku od roku XXXX. Od času, keď sa stal on vlastníkom pozemku č. XXXX/X, nachádzali sa na pozemku unimobunka aj prístrešky.

Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava odporu, nikdy neužíval pozemok. Nikto z majiteľov ho nenavštívil, že by užíval ich pozemok. Pozemok neužíval, ani okolité parcely, ktorých bol vlastníkom do januára 2015. Tieto daroval v januári 2015 H.. Nemá vedomosť o tom, že by niekto užíval parc. č. XXXX/X v k.ú. C.. A.. č. XXXX/X by mala byť spevnená panelová cesta, nemá vedomosť o tom, že by bola táto parcela v teréne vykolíkováaná. V čase, keď bol žalovaný vlastníkom okolitých parciel, tieto nikdy neužíval, užíval ich H. N. na základe ústnej dohody a S. N., matka H. N., stará matka žalovaného. Ohradené spolu sú parcely č. XXXX/X a XXXX/X. Po nahliadnutí žalovaného do spisového materiálu na č.l. 5 uviedol, že brána, ktorú je vidno fotografiách je osadená na hranici medzi pozemkom XXXX/X a XXXX/X. Brána je zavesená, pričom asi 5-6 rokov je voľne otvoriteľná, je tam síce elektronické otváranie, ktoré je však nefunkčné, preto je možné bránu otvoriť. Na otázky protistrany žalovaný uviedol, že tvrdí, že pozemky okolo užíval H. N., a to na základe ústnej dohody, tak ako aj S. N.. Nemá vedomosť o tom, kto užíval pozemok XXXX/X. Na tieto pozemky niekedy chodil za babkou. Na pozemkoch si chcel H. N. niečo uložiť. Keď išiel žalovaný za babkou, videl nejakú unimobunkku a nákladné vozidlo, len tieto dve veci. Unimobunkka patrí S. N., vozidlo pánovi N.. Nevie, kto používal auto, ktoré tam videl, žalovaný ho nepoužíval. Brána sa otvára len fyzickým posuvom, nemá vedomosť o tom, že by tam bol zámok. Nevidel, že by niekto navážal na prístup nejaký sypký materiál alebo zeminu, aby zabránil vlastníkovi vo vstupe. Z fotografií je viditeľné, že nejde o stavby, prístrešky nie sú stavbami, nakoľko nie sú spojené so zemou pevným základom, ide len o budy. H. N. mu hovoril, že si chce na pozemku niečo odložiť. Keď sa príde na pozemok cez prednú bránu a zabočí doľava, dostane sa do prvej bytovej jednotky, pričom z tohto pohľadu je vidieť iba unimobunkku. Po oboznámení správy o výsledku objasňovania priestupku z 01.07.2015 zo spisu OO PZ C., č. P.-TT-P žalovaný uviedol, že zo správy je zrejmé, že užívateľom pozemku XXXX/X je H. N. a nie žalovaný. Žalobca v 3. rade si je vedomý, že užívateľom je svedok H. N..

Svedkyňa S. na pojednávaní uviedla, že vie o tom, že pozemok parc. č. XXXX/X užíva žalovaný. Pozemok by identifikovala tak, že ide o pravú stranu pozemku po vchode na pozemok z ulice T. U.. Žalovaný užíva pozemok odvtedy, ako to kúpili, a to od novembra 2006. Pozemok užíval spôsobom, že sa tam postavili prístrešky, čo sú tam, keď sa stavali prístrešky, ona žalovanému pomáhala. Prístrešky sa postavili od marca 2007. Ďalej na pozemok doviezol syn H. - nakladač, trambus - nákladné auto a dvojnáves. Pozemok sa používal na parkovanie týchto vozidiel pri výstavbe domu, autá tam neboli zaparkované, že by len tak stáli, ale sa aj užívali. Prístrešky a unimobunkka boli postavené v roku 2007. Prístrešky a unimobunkku priviezol žalovaný. Oplotenie okolo celého areálu postavil žalovaný, lebo syn H. bol na posteli, ten to nemohol urobiť. Oplotenie bolo postavené v roku 2008. Vstup do celého areálu je riešený tak, že spredu je veľká 6 metrová brána na elektriku, vnútri je malá bránka pre peších. Vzadu je veľká 6 metrová brána, tá nie je na elektriku. Diaľkové ovládače od elektrickej brány má žalovaný a H.. Zadná brána je stále zamknutá, dá sa zamknúť len zvnútra. Prístrešky a unimobunkka sú tam ešte stále. Na otázku, kto užíva unimobunkku, prístrešky na pozemku, svedkyňa uviedla, že unimobunkku doviezol, lebo ju dostal zadarmo, povedal jej, že ju môže používať ako špajzu, keďže v dome nemá špajzu. Ale v unimobunke je všetko možné, je to taká odkladacia bunka. Prístrešky - tam bolo drevo, aj je tam drevo. Tam drevo píliala a ukladala. Boli tam peterky, prepravky a podobne. V druhom prístrešku bolo železo, plechy, šróby a všetko, čo bolo treba k autám, gazdovali tam H. a žalovaný.

Svedok H. na pojednávaní uviedol, že pozemky okolo tohto pozemku, kúpili pred 10 rokmi, stredný pásiček, nevie, na koho bol písaný pozemok, patrilo to T. S. Z. pozemok chcel kúpiť, pol roka pátral po tom, či to je, nakoniec sa dozvedel, že to patrilo T. S., nedalo sa to kúpiť, ani vybaviť v tej dobe. Potom v dobrej viere čakal, že to niekto kúpi, alebo to niekomu vráti, a boli by to od neho odkúpili. Svedok chcel pozemok užívať, matka, keď sa mali sťahovať, mala strašne veľa vecí, tak tam dal prvé tú bunku, dali ju čo najbližšie k domu, aby nemusela ďaleko chodiť. Prístrešky sa postavili preto, aby sa tam mohli uložiť všetky matkine veci. Veci sú tam ešte dodnes - vaničky, kvetináče a podobne. Unimobunkky a prístrešky tam postavil svedok už v roku 2007, aby si mali kam dať veci, bolo ich treba niekam dať. Je to len postavené, zvarené dokopy, nemá to základy. Čo sa týka parkovania motorového vozidla, parkovalo tam len jedno vozidlo, ktoré bolo písané na N. S., svedok vie len o tom, o iných vozidlách nevie. Pozemky neboli terénne oddelené, neboli tam vyznačené hranice, bolo to zarastené burinou, svedok si to dal vyznačiť, toto bol pásiček v strede, nedal sa zistiť jeho majiteľ, celé to oplotil - jeho pozemky. Nebolo

vidieť, kde začína a kde končí jednotlivý pozemok. Žalobcovia v 1. až 3. rade ho nevyhľadali za účelom, aby sa dohodli o užívaní pozemku, vypratání pozemku, len došiel žalobca s jedným papierom, ktorý mu ukázal, „ja tu mám pozemok, budem si tu robiť čo chcem“, to bolo všetko. Unimobunku si doniesol zadarmo, bolo to pri Z., bolo to zadarmo, lebo sa potrebovali toho zbaviť, najal si žeriov a doviezol si ju, nepamätá si od koho, nepamätá si meno, bolo to pri Z.. Že vozidlo, ktoré bolo postavené na pozemku, patrilo S. N., vie z toho, že videl technický preukaz, bol položený na stole. Prístrešok, ktorý je vedľa unimobunky, postavil svedok sám, on ho zváral, bolo to v roku 2006, išlo to tam prvé - bunka a prístrešok. Pozemky v areáli nadobudol do osobného vlastníctva asi pred dvomi rokmi alebo pred rokom.

Žalobcovia sa na pojednávaní dňa 23.03.2015 prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrili, že skutočnosť, že žalovaný v rozhodnom období užíval pozemok parc. č. XXXX/X v k.ú. C., chcú preukázať výpoveďami účastníkov a svedkov V. P. a H. P., bytom S. XX, C. Na pojednávaní dňa 08.03.2016 uviedli, že na ich výsluchu netrvajú. Ďalej uviedli, že od januára 2015 je vlastníkom okolitých parciel nie žalovaný, ale H. N., brat žalobcu. Predloženými listinnými dôkazmi má byť preukázané, že oplatenie realizoval žalovaný, na základe čoho sa stal detentorom predmetnej nehnuteľnej veci a z ustálenej judikatúry jednoznačne vyplýva, že vznikla na jeho strane povinnosť finančným ekvivalentom vynahradiť neoprávnené užívanie predmetnej nehnuteľnosti vlastníkom tejto nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v ohradenom areáli žalovaného. Predložili záznam o podaní oznámenia zo strany p. S. N., na ktorú bolo auto, ktorého technický preukaz bol predložený na poslednom pojednávaní, prepísané, ktorá nemá s autom nič spoločné, takže to bol ďalší podvod zo strany žalovaného v tomto konaní.

Žalovaný sa na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril, že v nadväznosti na výpoveď svedkyne, ktorá potvrdila, že unimobunku a prístrešky užívali všetci, ktorí bývali v predmetnom dome, zakladá do spisu čestné vyhlásenie H. k vlastníctvu hnutelných vecí. Z predloženej fotokópie technického preukazu nákladného motorového vozidla vyplýva, že žalovaný nie je vlastníkom uvedeného motorového vozidla od 20.12.2010. K výške bezdôvodného obohatenia sa vyjadril v tom zmysle, že žalovaný rovnako ako urobila strana žalobcov, prešiel realitné kancelárie v C. a zisťoval, aká by bola cena nájomného za tento pozemok, k čomu predkladá vyjadrenia, z ktorých vyplýva, že suma, ktorá bola uvedená v žalobnom návrhu, je absolútne neprimeraná.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 126 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 až 3 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne. Ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Predmetom konania bola požiadavka žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo byť získané žalovaným jednak na úkor žalobcov v 1. a 2. rade v období od 06/2012 do 02/2014, kedy boli podielovými spoluvlastníkmi pozemku t.č. parc.č. XXXX/X v k.ú. C., ako aj na úkor žalobcu v 3. rade v období od 03/2014 do 07/2015, ktorý sa stal výlučným vlastníkom predmetného pozemku

dňa 24.03.2014, a to užívaním pozemku, resp. tým, že mal uvedený pozemok ohradiť a zabrániť tak žalobcom v užívaní pozemku bez právneho dôvodu.

Podstatou záväzkového vzťahu z bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 OZ). Základnou otázkou v konaní, ktorá bola aj predmetom dokazovania, bola otázka, kto sa na úkor koho bezdôvodne obohatil. Podstata zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie spočíva v tom, že toho, kto poruší povinnosť neobohacovať sa na úkor iného, stíha nepriaznivý právny následok v podobe sankcie spočívajúcej v povinnosti bezdôvodné obohatenie vydať. Na to, aby bolo možné hovoriť o vzniku zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie, je vždy potrebné splnenie všetkých predpokladov, a síce 1. získanie bezdôvodného obohatenia jedným subjektom, 2. protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, 3. majetková ujma iného subjektu a 4. príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia jedným subjektom a majetkovou ujmovou druhého subjektu. Bezdôvodné obohatenie vzniká nielen vtedy, ak sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty, ale aj vtedy, ak sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo pri riadnom chode udalostí. Aktívna legitímácia pre uplatnenie práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie vyplýva z ustanovenia § 456 OZ. Aktívne legitimovaný je ten, v koho majetkovej sfére došlo k strate majetkových hodnôt, ktoré možno vyjadriť v peniazoch, pasívne legitimovaným potom ten, kto získal neoprávnený prospech. Dôkazné bremeno preukázania splnenia všetkých vyššie uvedených predpokladov nesie ten, kto tvrdí, že bezdôvodné obohatenie bolo získané na jeho úkor. Splnenie predpokladov pre vznik (záväzkového) právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia musí súd posudzovať vždy z hľadiska špecifických skutkových okolností v konkrétne prejednávanej veci.

Súd má za to, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný bol v konaní pasívne vecne legitimovaným, nakoľko nebolo preukázané, že by uvedený pozemok užíval v rozhodnom období, za ktoré si žalobcovia uplatňujú vydanie bezdôvodného obohatenia, a že by tak na jeho strane mohlo prísť k bezdôvodnému obohateniu. Žalobcami tvrdené užívanie pozemku žalovaným v období od 6/2012 do 7/2015 nebolo preukázané žiadnym dôkazom. Hoci v konaní k tomuto žalobcovia pôvodne navrhovali vypočuť svedkov H. P. a V. P., od vykonania tohto dôkazu nakoniec upustili, pričom vykonanie iného dôkazu nenavrhlí, napriek tomu, že boli poučení podľa § 120 ods. 4 OSP. Hoci by aj bolo preukázané, že na strane žalobcov prišlo k majetkovej ujme (tým, že pozemok napr. nedali do prenájmu, a tým sa ich majetok nezväčšil) na záver o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného to nepostačuje, nakoľko neužívanie pozemku žalobcami neznamená automaticky užívanie pozemku žalovaným.

Okrem toho, z výpovede žalobcami navrhutej svedkyne S. N. vyplýva, že pri výstavbe prístreškov žalovanému pomáhala, pričom v prístrešku píliła a ukladala drevo, v druhom prístrešku gazdovali H. a žalovaný. Tiež uviedla, že to bol syn H. ktorý na pozemok dovezol nakladač, trambus - nákladné auto a dvojnáves. Ďalej z jej výpovede vyplynulo, že svedkyňa používa unimobunku ako špajzu, resp. ako odkladací priestor. Z uvedenej výpovede tak nemal súd za preukázané, že to bol práve žalovaný, kto v rozhodnom období predmetný pozemok užíval, práve naopak, z uvedenej výpovede vyplýva, že pozemok užívala najmä svedkyňa a jej syn H., ktorí však nie sú žalovanými v tomto konaní. Z výpovede žalobcu v 3. rade zasa vyplynulo, že pozemok v jeho vlastníctve, by mala užívať tretia osoba, a to na základe dohody s H. N..

S prihliadnutím na svedecké výpovede súd dospel k záveru, že pozemok parc.č. XXXX/X v k.ú. C. užívali iné osoby, nie však žalovaný, preto sa majetok žalovaného nemohol zväčšiť na úkor majetku žalobcov, a nemohlo tak na jeho strane vzniknúť bezdôvodné obohatenie.

Pokiaľ ide o žalobcami namietané rozpory vo výpovedi žalovaného ohľadom užívania/neužívania okolitých pozemkov, a rozpory vo výpovedi žalovaného a svedka H. N. ohľadom vlastníctva unimobunky a vozidla, tieto rozpory nie sú spôsobilým dôkazom o užívaní predmetného pozemku parc.č. XXXX/X žalovaným. Pokiaľ ide o unimobunku, svedeckou výpoveďou svedkyne S. N. bolo preukázané, že svedkyňa používa unimobunku ako špajzu, resp. ako odkladací priestor, pričom dôkaz o niečom inom žalobcami produkovaný nebol. V prípade motorového vozidla, nebolo preukázané, že na pozemku parkoval motorové vozidlá práve žalovaný, keď podľa technického preukazu (č.l. 139) bol žalovaný vedený ako držiteľ vozidla I.en do 19.12.2010, pričom podanie oznámenia zo strany p. S. N. ohľadom prepisu vozidla bez ďalšieho nie je dôkazom opaku, a iné dôkazy predložené ani navrhnuté neboli. Súd

prítom poukazuje aj na správu o výsledku objasňovania priestupku (č.l. 152), z ktorej sú zrejmé rozpory v tvrdeniach žalobcu v 3. rade, keď v oznámení mal žalobca v 3. rade uvádzať, že na jeho pozemku má odparkované stroje žalovaný, pričom v dodatku k podaniu oznámenia zase uvádzal, že to bol svedok H. N..

Súd ďalej poukazuje na výpoveď žalobcu v 3. rade na pojednávaní, kde uviedol, že „čo už tam ďalej na pozemku robil (pozn. súdu - žalovaný), žalobca nevie, a nie je ani povinný tam chodiť a ani toto zisťovať.“ Ak však žalobcovia žiadajú vydať od žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré mal získať tým, že pozemok užíval bez toho, aby bol za takéto užívanie povinný platiť odplatu, musia skutočnosť užívania pozemku žalovaným hodnoverne preukázať. Súd prítom podporne poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp.zn. 7 Cdo 117/2011, v zmysle ktorého „pre záver o (ne)dôvodnosti nároku uplatňovaného navrhovateľom voči odporcovi titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu (ako jednej z foriem bezdôvodného obohatenia upravenej v § 454 Občianskeho zákonníka) bolo treba, aby navrhovateľ preukázal, že medzi ním a odporcom právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t. j. aby preukázal, že odporca (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získal, že mu (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy.“

K argumentácii žalobcov, že je irelevantné, či tam žalovaný chodil, koľko chodil alebo užíval, rozhodujúce je, že zamedzil prístupu na tento pozemok, a z tohto titulu na jeho strane vzniklo bezdôvodného obohatenie, ktoré je povinný žalobcom vydať, uvádza súd nasledovne.

Ak žalobcovia opierali nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia o skutočnosť, že žalovaný pozemok ohradil spolu s okolitými pozemkami, čo má vyplývať z oznámenia drobnej stavby zo dňa 26.04.2007 (č.l. 120), uvedené nie je samo o sebe postačujúcim dôkazom. Oplotenie pozemku nie je možné stotožňovať s užívaním pozemku, pričom na domoženie sa vstupu na pozemok a užívania pozemku slúži iný procesný prostriedok, resp. žaloba, keď zároveň žaloba na vydanie veci má pred žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia prednosť. Navyše, nebolo v konaní ani preukázané, že by žalovaný po ohradení pozemku bránil žalobcom vo vstupe na pozemok, keď z výpovede žalobcu v 3. rade naopak vyplýva, že vo veľkej prednej bráne je vytvorená malá bránka v šírke 90 cm, ktorou chodievala na návštevu k matke - svedkyňi S. N.. Nakoľko byt svedkyne sa nachádza v rámci ohradeného areálu (čo je zrejmé aj z fotografií na č.l. 47, 129, 130), v ktorom sa nachádza aj pozemok parc.č. XXXX/X, pričom vstup do areálu je možný cez bránku (cez ktorú vstupuje aj svedkyňa - matka žalobcu v 3. rade, s ktorou má tento dobrý vzťah), vyplýva z toho, že žalobcom nebolo zabránené v prístupe na pozemok parc. č. XXXX/X, a nie je možné uzavrieť, že niekto (a už vôbec nie žalovaný) dosiahol postavenie detentora veci, s výlučným prístupom k nehnuteľnosti pre svoju potrebu, s odopretím prístupu žalovaným k nehnuteľnosti, ako to predpokladajú citované rozhodnutia NS ČR, na ktoré odkazovali žalobcovia.

Ďalej súd poukazuje na to, že žalobcovia v 1. a 2. rade ani neuviedli, aké mali zábery s pozemkom počas rozhodného obdobia, v čase, keď boli jeho podielovými spoluvlastníkmi, pričom sa v tom čase ani nedomáhali vypratania pozemku. Žalobca v 3. rade síce tvrdil, že mal a má záujem na pozemku podnikáť, avšak nepreukázal reálny úmysel podnikáť, keď nie je ani držiteľom živnostenského oprávnenia. Zároveň podľa svojho vyjadrenia na pojednávaní žalobca v 3. rade v čase kúpy pozemku vedel, že na pozemku sú hnuťelné veci, a teda bez ich vypratania podnikanie na ňom nebude možné, napriek tomu pozemok kúpil, avšak vypratania pozemku sa účinne nedomáhal, ktorý prístup je nelogický. Korešponduje to potom s tým, čo žalobca v 3. rade v pozícii svedka uviedol na pojednávaní dňa 10.11.2015 vo veci sp.zn. 11C/96/2015 (č.l. 60, 2. str.), kedy uviedol, že „za dva dni prišiel p. F., že dom sa predá, ale navrhol jej (pozn. súdu: S., že nepôjde do domova dôchodcov, ale do domu v G., k F. do poslednej izby. Vtedy sa začala matka už báť, že čo s ňou bude ďalej. Vtedy začal svedok zisťovať, koho je pozemok parc. č. XXXX/X, aby ho mohol kúpiť a zabezpečiť mamu. On oboznámil p. F. s tým, že kúpil pozemok, s tým, že tento prepíše na babku, a on prepíše na babku majetok, ktorý vložila do vrátnice.“ Z uvedeného vyjadrenia sa súdu podáva záver, že skutočným úmyslom žalobcu v 3. rade pri kúpe pozemku nebol zámer podnikáť na ňom, ale zabezpečiť vyjednávaciu pozíciu pre svoju matku pri sporoch ohľadom vlastníctva stavby v rámci areálu. Žalobcovia sa nikdy nedomáhali žiadnou formou žaloby užívania pozemku, ktorý postup by bol v súlade s ich tvrdením o záujme pozemok užívať. Ak žalobca v 3. rade (príp. už žalobcovia v 1. a 2. rade) videl, že za pomoci OOPZ užívanie pozemku nedosiahne, mohol podať žalobu o vypratanie pozemku, čo však doposiaľ neurobil.

Za vyššie uvedenej dôkaznej situácie súd musí konštatovať, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno tvrdenia, že žalovaný v období od júna 2012 do júla 2015 predmetný pozemok užíval, a tým získaval majetkový prospech, čo je základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho strane. Tiež nepreukázali, že by im bolo v prístupe na pozemok bránené, keď tento je dostupný cez bránku pre peších. Súd potom dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania vzťah z bezdôvodného obohatenia nevznikol, pretože žalovaný neužívaním sporného pozemku bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcov (ako jeho vlastníkov) získať nemohol.

Dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, teda ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Ak žalobcovia tvrdili, že žalovaný v rozhodnom období (za ktoré požadujú vydanie bezdôvodného obohatenia) pozemok užíval, bolo ich povinnosťou predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Keďže takéto dôkazy napriek poučeniu nepredložili, súd dospel k záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v tomto konaní, teda k záveru, že medzi účastníkmi konania vzťah z bezdôvodného obohatenia nevznikol, pretože žalovaný neužívaním predmetného pozemku bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcov ako vlastníkov získať nemohol. Súd pritom poukazuje na uznesenie NS SR sp.zn. 5Obo/52/2010 z 24.06.2010, podľa ktorého „Dôkazné bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá.“.

Nakoľko pre úspešnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia je nevyhnutné preukázať aj samotné užívanie veci, nie len takúto skutočnosť tvrdiť, pričom žalobcovia túto skutočnosť v konaní nepreukázali, neunesli teda dôkazné bremeno svojho tvrdenia, preto súd žalobu ako nedôvodnú vo výroku I. zamietol.

Súd sa potom bližšie nezaoberal výškou prípadného nájmu predmetného pozemku, nakoľko nebolo preukázané, že by na strane žalovaného vzniklo akékoľvek bezdôvodné obohatenie v súvislosti s pozemkom parc.č. XXXX/X k.ú. C., a preto nebolo potrebné vykonávať dokazovanie ohľadom jeho výšky.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 3 OSP, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V nadväznosti na ustanovenie § 151 ods. 1 OSP má účastník lehotu na vyčíslenie trov konania tri pracovné dni od vyhlásenia tohto rozhodnutia, pričom z dôvodu odročenia pojednávania za účelom vyhlásenia rozsudku uvedená lehota ešte neuplynula. Z uvedeného dôvodu, ako aj z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania a väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní, odložil súd vo výroku II. rozhodnutie o trovách konania samostatnému uzneseniu do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 151 ods. 3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.